

O b s a h.

	Stránka
Předmluva	III
Úvod v slohovědě.	
I. Jak se má slohozpyt k mluvědě a k myslovědě	1
II. Vědomí lidské je samo v sobě nesdílné	2
III. Podstata řeči není jednoduchá	4
IV. Je-li možná mysliti aniž by se mluvilo	9
V. Léží-li ve slovech samých smysl jich	11
VI. Různé druhy písma	14
VII. Jakýmže způsobem jsme duševně a tělesně činní, čítáme-li neb píšeme-li	17
VIII. Různé způsoby, kterými se při psaní kladou písménka	19
IX. Hlavní doby dějinstva abeced českých	22
X. Sloh slepý a sloh uvědomělý	28
A. První část: Stylistika co do mluvozpytu.	
XI. Slovo pouhé a věta	31
XII. Podstatné a nepodstatné části věty	36
XIII. Hlavní rozdělení mluvnice	43
XIV. O působení hlásků na sloh, či o abecedě co základu veškerého slohu	45
XV. a XVI. Rozdíl mezi základními a podružnými hlásky	56
XVII. Důležitost toho, by se stylista dobře seznámil se zvukoslovím	63
XVIII. O důležitosti, seznámiti se co do slohu důkladně s kořeny řeči	66
XIX. O významu kořenů a jich složenin zvlášť	72
XX. Původního slohu barvitost a zřetelná významnost srostitá	76
XXI. O dějinách významů slov prastarých zvlášť	77
XXII. Účinky dějinstva významů v řečech tak příbuzných jak domácích, co se týká nynějšího slohu	81
XXIII. Slovník etymologický či kořenožpytný	85
XXIV. Ohebné a neohebné části řeči	87
XXV. O soustavě částek řeči, či o soustavě nejhlavnějších druhů slov	90
XXVI. O slovese zvlášť	97
XXVII. O poměru sloves k statným a přídavným jménům, jakož i k zajmenům	107
XXVIII. Druhy vět a souvětí	112

B. Druhá část slohovědy a to část psychologická.

	Stránka
XXIX. O vědomí lidském se strany sdílnosti jeho	123
XXX. O slohu konkrétním a abstraktním	126
XXXI. O vadách slohu abstraktního a konkrétního	128
XXXII. V čem se zakládá výbornost slohu vůbec, a s jakými obtížnostmi musí zápasit stylista	129
XXXIII. V čem se zakládá výbornost slohu zvlášť, a to předně ze strany věcní	131
XXXIV. Výbornost slohu ze strany představ	135
XXXV. O slohu přeneseném či o zástupkách mluvnických	137
XXXVI. O výbornosti slohu co do slov	143
XXXVII. O výbornosti slohu co do poměru jeho k posluchači neb čtenáři	147

**C. Třetí část slohovědy či nauka, v jaké druhy roz-
padává sloh všeobecný.**

XXXVIII. O prosaickém, rhetorickém a poetickém slohu	151
XXXIX. O tvarech slohu všeobecného	154
XL. O slohu jednacím	157
XLI. O slohu listovním	166
XLII. O slohu vypravujícím	168
XLIII. O slohu naučném či didaktickém	169
XLIV. O slohu řečnickém	173
XLV. O slohu básnickém	176
